

MoSt

Modlitebné
spoločenstvo
ECAV
na Slovensku

2/2025

V TIENI KRÍŽA

V tieni kríža pokoj hľadaj,
silu do dňa každého,
v modlitbe pros, k Pánu volaj,
s dôverou hľaď na Neho.

Viera nech ťa k Nemu vedie,
slovom Jeho daj sa viesť,
do náručia si ťa vezme,
pomôže bremeno niesť.

Pán nás denne pod kríž volá,
duši chce dať spásy šat,
núka dary Svojho stola,
s láskou si nás chce objať.

Pod krížom oáza ticha,
tam hluk sveta vzdialený,
tam dušou svätosť preniká,
tam kus raja na zemi.

*Alžbeta Ondusková
zo zbierky Návraty*

PRE SOBOTNÉ VEČERY

5.4.

Samuel

1. Samuelova 3,1-10

Každý z nás máme doma Božie slovo, každý z nás máme prístup ku rôznym kázňam a zamysleniam. Kebyže spočítame aspoň približne, koľko kázní sme za svoj doterajší život počuli či čítali, myslím, že mnohým by vyšlo obrovské číslo, niektorým aj hodne cez tisíc. S rukou na srdci, ako hlboko máme toto Slovo ukotvené v srdci a myslí? Môžeme povedať s pokorou ale aj vierou: „Božie slovo je vo mne zakorenené a je mojim chlebom.“

Už dávnejšie som čítal veľmi zaujímavý výrok, hlboko na zamyslenie: „*Kedysi sa na jednu kázeň obrátilo tritisíc ľudí. Dnes sa na tritisíc kázní obráti jeden človek.*“ Samozrejme, že takéto prirovnanie je potrebné brať s určitým nadhľadom, ale obávam sa, že ten výrok nie je aj v našom luteránskom tradičnom prostredí ďaleko od pravdy.

Toto dnešné premýšľanie je aj na margo nás kňazov a farárov. Prinášame svojimi kázňami do chrámov či domácností život, je tam zjavná prítomnosť Božia, radosť a plnosť Ducha Svätého, alebo len krásne, ľudské, aj keď možno biblické myšlienky, pekné príklady a príbehy, ale bez toho, aby Boh cez tú kázeň ľudí usviedčal, napomínal, karhal či povzbudzoval, budoval, vystrojoval? Premýšľajme, ale každopádne ovocie hovorí za seba. Takže si pri tomto dlhšom úvode dovoľm povedať

slová, ktoré zneli z dnešného textu z čias mladého Samuela: „**Slovo Hospodinovo bolo v tých dňoch vzácne a prorocké videnie nebývalo časté**“ (1Sam 3,1). A to už ani nehovorím o prorockých videniach. Takže sa obávam, že napriek tolkému množstvu kázní je skutočné, život premieňajúce a z hriechu usvedčujúce slovo stále vzácne.

Chlapec Samuel žil aj spal v Božej blízkosti, v tomto prípade v chráme. Vyrastal tam od malička, od momentu, ako ho jeho mamka Anna priniesla kňazovi **Élimu**, aby slúžil v chráme a tým splnila svoj sľub Bohu, že keď jej dá dieťa (keďže bola neplodná), odovzdá ho do Božej služby.

V momente dnešného príbehu mohol mať v tej dobe okolo dvanásť rokov. Bola to ťažká doba, kde končila doba sudcov, počas ktorej bolo prorocké slovo naozaj veľmi vzácne (v celej knihe sudcov máme zaznamenaných troch prorokov a päť zjavení).

V našom príbehu vidíme dvoch „spáčov“ – jedného v Božej blízkosti a druhého „na svojom mieste“. Môžeme špekulovať, prečo práve sám kňaz nespál v dôvernej Božej blízkosti pri truhle zmluvy, ale Písmo nám hovorí na iných miestach, že žiaľ, **Éliho** srdce sa od Pána začalo vzdávať. To, že už bol skoro slepý fyzicky je jedna vec, ale rozhodujúce bolo, že začalo „slepnúť“ jeho srdce. Napriek tomu si ho Boh použil, aby pomohol mladému Samuelovi rozpoznať Boží hlas, aj keď až na tretí pokus. Predsa len,

roky verne slúžil Bohu a poznal Božie spôsoby a Božie konanie.

Niekoľko ponaučení pre nás a pre cirkev:

Potrebuje okolo seba múdrych, Božích mužov a ženy, ktoré nám pomôžu do Božej blízkosti, ktorí nás správne usmernenia, ktorí sú plní Ducha Svätého, pokory, lásky, ale aj moci Božej a autority. Máme ich?

My (na rozdiel od Samuela) máme Božie slovo k dispozícii, máme Ducha – Radcu, Utešiteľa a Učiteľa, ktorý nás túži viesť do každej pravdy. Otázka je, máme HO? Je na tróne nášho srdca, a my HO v poslušnosti a pokore nasledujeme? Pretože ON nás vždy a zásadne vedie ku Pánovi Ježišovi.

Ak ku nám cez toto slovo, alebo skrze množstvo iných príležitostí Boh hovorí a volá nás, majme odvahu povedať s mladým Samuelom: „**Hovor, lebo Tvoj služobník počúva.**“

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Ďakujeme, Bože, že si mnohokrát prehovoril k ľuďom. Odpusť, že ma príliš málo zaujíma, čo chceš povedať mne. Veď ma Tvojím Duchom, nech viac a viac túžim po Tvojich slovách do môjho života a nech im rozumiem. Amen.*

Svedectvo: Ako mi Boh prehovoril do života.

Rozhovor: Chceme počúvať Boha? Ak nie, čo nám v tom prekáža?

Podporujeme sa: V porozumení, že je dobré poslúchať Stvoriteľa. Vedme sa navzájom k vnútornému uzdraveniu, aby sme prirodzene túžili po Božom vedení.

Prosme za: Teologické školy, aby sa študenti naučili čo najlepšie vnímať Stvoriteľa.

12.4.

Letnice, Duch Svätý a dar proroctva

Skutky 2,17-18

Tu zrazu povstal zvuk z neba, ako keď sa prudký vietor valí a naplnil celý dom, v ktorom sedeli. I ukázali sa im rozdelené jazyky akoby z ohňa, usadili sa na každého z nich a Duch Svätý naplnil všetkých... (Sk 2,2-4a).

Na Letnice sa narodila cirkev Kristova – príchodom Ducha Svätého na zem dostali kresťania potrebnú duchovnú výbavu k životu s Kristom: „*Ducha múdrosti a rozumnosti, ducha rady a sily, ducha známosti a bázne Hospodínovej*“ (Iz 11,3).

„...*ale prijmite moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás a budete Mi svedkami... až do posledných končín zeme*“ (Sk 1,8). Toto je Ježišov rozkaz: **prijmite!!!** To teda znamená, že **bez Ducha Svätého nie sme schopní svedčiť o viere, šíriť evanjelium, a teda ani naplniť Božiu vôľu.** Peter bol zbabelý, opustil Pána Ježiša, až po naplnení Duchom Svätým sa stal smelým učeníkom, ba i mučeníkom pre Ježiša.

Biblia je bez Radcu Ducha Svätého len literou; jej výklad je len z ľudského obmedzeného rozumovania, a to už **narobilo mnoho zla, nevrajiac, že kde niet v zboroch či u kresťanov Ducha Svätého, niet požehnania a radosti, ani nadšenia z viery. Bez Ducha Svätého je cirkev len mŕtvou organizáciou mrauvouky, vierouky, bez Božieho svetla, bez živej vody, ktorá v nás rozprúdi nevýslovnú lásku k nášmu Bohu.**

Dary Ducha Svätého, proroctvo

„*A každému je daný prejav Ducha na úžitok*“ (1Kor 12,7).

Všetky dary Ducha budujú nás, Boží ľud, cirkiev a sú nám na úžitok a na slávu Božiu. Úžasným darom Ducha je **pro-rocto**: „kto prorokuje, ľuďom hovorí to, čo buduje, napomína a potešuje. Kto prorokuje, cirkev buduje“ (1Kor 14,3-4).

Kolkokrát som bola v trápení, v problémoch a **potešenie** brata, sestry mi vlialo novú nádej, elán do práce na vinici. Keď sú ľudia nemocní, opustení, sklamaní, zahorknutí, boľaví... aké dobré je slovo lásky, povzbudenia! Má cenu zlata!

Aj **napomenutia** potrebujeme. Sme omylní, sme zraniteľní, sme vo svete, ktorý nás láka, tak veľmi potrebujeme počuť úprimné napomenutie, veď ide o večnosť. **Neurážajme sa, ale ďakujeme** za to, že nám brat pomáha vidieť naše zlyhanie... Napomínanie i potešovanie nás povzbudzuje k novému úsiliu, aby sme my i cirkev rástli, aby sme boli slávou Božou.

Ako dostaneme Ducha Svätého?

Keď sa znovuzrodíme z Ducha, On si v našom srdci urobí chrám. Nikodém prišiel tajne v noci za Ježišom, aby mu odhalil tajomstvo Jeho viery v moci. A Ježiš povedal: **Musíš sa znovu narodiť z Ducha** (Jn 3). V našej cirkvi sa stále „nosí“, že sa kresťanmi stávame výchovou, že viera prichádza pomaly, postupne... Nie! My sa musíme narodiť z Ducha!!! Stane sa to nie postupne, ale v okamihu sme premenení, noví, Boží. **Ako na to?** Čiňme pokánie a pozvime Pána Ježiša do nášho života! A stane sa zázrak znovuzrodenia. Možno nie hneď, ale ak sme sa **úprimne kajali, Duch Svätý vstúpi do nášho srdca a my sme Jeho navždy. Mňa zaplavila nevídaná radosť, odrazu som vedela, že som Jeho!** Bez Ducha Svätého je naše celé kresťan-

stvo mŕtve! Žiadna škola ani vedomosti nenahradia Ducha Svätého!

„Neprijali ste predsa ducha otroctva, aby ste sa zase báli, ale prijali ste ducha synovstva, ktorým voláme: Abba, Otče. A ten istý Duch spolu s naším duchom osvedčuje, že sme Božie deti“ (Rim 8,14-16).

Rozhovor: Prosme Boha, aby sme túžili po znovuzrození a dostali dary Ducha i dar prorockta.

Svedectvo: Ak sme znovu narodení z Ducha, sme **POVINNÍ** o tom svedčiť!!!

Podporme sa: Ku zmene myslenia, aby sme úprimným srdcom túžili byť zbavení náboženských prejavov, ktoré sú satanove pasce a bránia nám prežiť spasenie.

Prosme: Aby evanjelická cirkev bola naplnená Duchom Svätým.

Modlitba: Pane, ďakujeme, že Ty chceš, aby sme žili v pravde. Preto prosíme, daruj nám Ducha Svätého, aby nás vyučoval podľa vôle Božej, aby sme boli Tvojou slávou. Amen.

Danka Zubčáková

19.4.

Moje ovce počujú Môj hlas

Ján 10,2-4

Pre správne pochopenie tohto krásneho textu je na mieste trochu dobového pozadia chovu dobytká. Hospodárstvo, tak ako to poznáme my, vtedy neexistovalo. Ovce rôznych majiteľov boli umiestnené v košiach či dvoroch, teda v priestore obohnanom múrom pod šírým nebom. Do tohto dvora viedli dvere – vráta, ktoré boli hlavne v noci strážené vrátnikom. Z ovčince potom boli ovečky vyvádzané

na pastvinu buď samotným majiteľom, alebo platenými nádenníkmi. Záležalo na tom, aby pastier pre svoje ovce našiel dobré pastviny a predovšetkým vodu. Hlavne v horách boli ovce sami o seba úplne bezbranné a pastier neraz riskoval aj svoj život, keď ich musel brániť pred divou zverou a rôznymi predátormi (pre lepšie pochopenie čítajte 1Sam.7,34-37).

Toto vykreslenie dobového pozadia nám môže lepšie pomôcť pochopiť obraz, ktorý vykreslil Pán Ježiš. Kto neprichádza k ovciam dverami okolo vrátnika, ale niekde inde preskočí múr, je človek so zlými úmyslami. Chce lúpiť a kraďnúť.

Do ovčince prišiel pastier. Sú tam však ovce rôznych majiteľov, ako medzi nimi nájde svoje ovečky? Použije spôsob, ktorý sa nám môže zdať zvláštny, ale ktorý funguje dodnes: „**volá svoje ovce po mene a vyvádza ich.**“ Majiteľ svoje zvieratá pozná, má ich rád a naopak, tieto ovce poznajú svojho majiteľa a idú za ním.

Vlastná pastierska služba začína vyvedením z dvora. Keď už má pastier všetky ovce vonku, ide pred nimi a ovce idú za ním, pretože poznajú jeho hlas. Je to jedinečná skutočnosť, že zviera pozná práve hlas svojho pána. Slovo „poznajú“ nie je len obyčajné konštatovanie, ale je to vyjadrenie hlbkej dôvery.

Ako počuť, ako rozoznať hlas Baránka, hlas dobrého pastiera? To je v celom dnešnom príbehu kľúčová a rozhodujúca otázka. Pretože diabol je dokonalý imitátor, nemá problém sa prezliekať za „anjela svetla“, vie presne citovať Božie slovo. Ako sa nedať pomýliť? Určite nechcem dávať žiadnu šablónu a manuál, lebo neexistuje. Čo ale máme všetci k dispozícii (každý veriaci, v ktorom žije Kristus, „nádej slávy“), tak to je osoba

Ducha Svätého. ON je ten Duch pravdy, ktorý nás uvedie do každej pravdy, On ku nám hovorí veľmi jasne cez Božie slovo a okolnosti, On v nás svedčí, že sme Božie deti. A naopak, „**ak niekto nemá Ducha Kristovho, ten nie je Jeho**“ (Rim 8,9).

Veľmi sa mi tiež páčia tieto slová: „**On volá po mene Svoje ovce a vyvádza ich.**“ Uvedomuješ si, že Ježiš pozná tvoje meno? Nie si pre neho len „súčasť stáda“, ale ťa osobne pozná, vidí a volá za sebou. Dôveruješ Mu a nasleduješ Ho?

Ak áno, premeň slová žalmu 23 na modlitbu: modli sa k svojmu dobrému Pastierovi.

Ak sa ti však zdá, že si momentálne ako ovca, ktorá stratila z očí svojho pastiera, pozdvihni svoju hlavu a zvolaj: „**Pane, tu som! Prosím, prived' ma domov!**“ Pastier nezabúda na žiadnu svoju ovečku, každú chce priviesť späť do bezpečia. Môžeš mať istotu, že počuje tvoje volanie.

Ježiš často vyzýval ľudí, aby Ho nasledovali. Otvorene im pritom hovoril, že to nebude jednoduché. Vravrel: „**Vezmite svoj kríž a nasledujte Ma.**“ Zároveň sľúbil, že ich nenechá blúdiť samých. Rozmýšľáš niekedy nad tým, čo vlastne znamená nasledovať Ježiša? A ako Ho môžeš nasledovať ty?

Stanislav Kocka

Modlime sa: Ďakujem, Bože, za Tvoje dobré a starostlivé srdce. Odpusť, že si ho málo vážim a málo sa nechám viesť. Odpusť, že sa niekedy nechám oklamať diablom. Veď ma Tvojím Duchom, nech nezlyhám a nezablúdím. Nech cezo mňa urobíš veľa dobrého. Amen.

Svedectvo: Ako ma Boh vyviedol zo zlej situácie.

Rozhovor: Túžime nasledovať hlas nášho Pastiera? Darí sa nám? Čo sme sa pritom naučili?

Podporujme sa svedectvami, ako Boh k nám hovorí.

Prosme za médiá, hlavne kresťanské. Nech šíria dobro a pravdu.

26.4.

Prorocstvami nepohrádajte – máme ešte vieru v nadprirodzeno?

1. Tesalonickým 5,20

V Starej zmluve sa stretávame s prorocstvami a aj služba prorokov bola uznávaná. Mnohé z nich sú zapísané pre poučenie budúcich generácií. Táto služba nebola vôbec ľahká a ani „dobre platená“. Títo proroci boli často prenasledovaní pre svoje slová, ba mnohí boli aj zabíjaní. Ale oni nemohli inak, museli povedať vždy to, čo im Pán Boh položil na srdce, hoci to boli často veľmi nepríjemné proroctvá. Najväčšie a najkrajšie prorocstvo sa naplnilo príchodom Pána Ježiša. S ním nastúpila nová éra – Nová zmluva. V nej sa objavuje iba jediný prorok v plnom slova zmysle, a to Ján Krstiteľ, ktorý predpovedal príchod Mesiáša. Od tej doby nebolo zapísaných veľa prorocietv, ale jedna určite, ktorá je pre nás najdôležitejšia a to: že Pán Ježiš sa raz vráti ešte na túto zem v plnej sláve po svoju Nevestu. Toto svedectvo je pre Cirkev kľúčové, veď patrí predsa nebeskému Ženíchovi a On si príde po ňu, aby si ju vzal. Všetci sa musíme tešiť na túto svadbu, a pripravovať sa na ňu tak, ako by to malo byť už zajtra!

V našej cirkvi sme dosť opatrní ohľadne služby proroka. Na rozdiel od nás sú

charizmatické zbory, ktorí prorokujú pri každej vhodnej príležitosti pre ostatných členov, aby ich povzbudzovali na ceste za Pánom Ježišom.

Kto môže byť prorokom dnes? Každý, kto si úplne odovzdal život do rúk Pána Ježiša, chodí v Duchu Svätom a miluje Božie Slovo. Proroctvá sú vlastne Božie zjavenia, ktoré by nás mali poučiť a posilniť na ceste viery. Nie sú to veštecké predpovede, ani falošné učenia. Sú to zjavenia od Boha skrze Písmo, často k nám takto prehovára sám Boh priamo, alebo skrze niekoho iného. Majme citlivé uši na takéto proroctvá, dajme sa premieňať deň čo deň na obraz nášho Pána a tak bude pre nás i nadprirodzené zjavenie prirodzené. Veď vieme, že my nežijeme vídením, ale vierou v Božie kráľovstvo.

Dnes je presne 25 rokov, čo moja mamička odišla na večnosť. A je tomu presne 25 rokov, čo som naozaj ožila, lebo som prijala Pána Ježiša do svojho života a bola znovuzrodená pre Jeho kráľovstvo. Niekoho som stratila, a Niekoho som našla. Správnejšie je povedať, že On našiel mňa, lebo ja som bola stratená. Je to pre mňa nádherné, lebo viem, že sa raz vo večnosti stretnem so svojimi milovanými a budeme spolu oslavovať nášho Pána. Amen.

Modlitba: *Ďakujem Ti, nebeský Otče, že i dnes k nám prehováraš skrze Svoje slovo a Ducha. Daj, aby sme boli citliví pre takéto proroctvá a žili v súlade s Tvojou vôľou. Daj nám každý deň nové srdce, aby horelo pre Tvoje veci. Daj, aby sme Ťa vždy viac a viac milovali, a tak túžili po tom, aby sme boli pri tom, keď sa Pán Ježiš vráti po nás! Amen.*

Rozhovor o tom, ako vnímam Božie proroctvá pre svoj život.

Prosme za to, aby sme boli horliví učenici Pána Ježiša a tak mali vieru aj pre nadprirodzeno, a nežili sme len videním.

Alica Pipperová

3.5.

Duch pripomenie

Ján 14,26

Keď môj otecko zomrel pred 24 rokmi, dlho som ešte cítila jeho starostlivú ruku v maličkostiach, o ktoré sa ešte za života postaral, a to bol len človek. Aké je však úžasné vedieť, že náš nebeský Otecko sa veľmi predívne postará o nás v každom čase. Môžeme to vidieť v situácii, keď sa už Pán Ježiš pripravuje na Svoju smrť a odchod a sľubuje, že nenechá Svojich učeníkov bez pomoci, bez Radcu a Pomocníka. A to platí aj pre nás, nakoľko aj my Mu patríme.

Duch Svätý ako tretia Božia osoba, prichádza na túto zem, aby viedol a ochraňoval Boží ľud. Musíme si uvedomiť, že bez Neho to nepôjde. Bez Neho to môže byť len mŕtve náboženstvo, zvyky, rituály a všetko, čo sa zmesť do kresťanského divadielka. Môže to byť v kostole veľmi okázalé, každý vie, ako sa má správne tváriť, môžeme vedieť všetko o Bohu, a predsa môžeme byť duchovne mŕtvi. Môžeme poznať aj Božie slovo, veď aj Satan ho pozná, ale nechávame sa ním aj naozaj premieňať?!? Alebo nám postačí, že som raz prijal pozvanie Pána Ježiša, ale dnes chodím na širokej ceste s davom? Je mi príjemnejšie tráviť čas v svetských rado-vánkach, alebo túžim radšej na modlit-bách zápasť za svoje spasenie, a spase-nie mojich blízkych?!?

Buďme úprimní k sebe a pozrime sa do svojho vnútra, buďme kritickí voči sebe: *Naozaj ma vedie Duch Svätý? Vidí to aj moje okolie? Alebo som len nedeľný kresťan a cez týždeň si žijem ako chcem?*

Žiaľ, túto rozpoltenosť vidím často aj vo svojom živote, ale aj v živote iných. Nestačí krásne rozprávať o Bohu, ale sta-čí vážne brať Jeho Slovo: *Aký som? Žijem tak, aby sa naplnila Božia vôľa v mojom živote? Žijem tak, že naozaj úplne dôve-rujem Duchu Svätému ako svojmu Rad-covi, ktorý mi pripomína všetko, čo pove-dal Pán Ježiš? Som ten, ktorý je ochotný poučiť sa od Neho? Prijímam od Neho napomenutie a mením si svoj život?*

Na margo: bez vedenia Ducha Svä-tého by som nevedela napísať ani tieto sobotňajšie úvahy. Bez Neho som nič! Bez Neho sme len prázdne bubliny, ktoré môžu ľahko prasknúť!

„V Ňom aj vy, keď ste počuli slovo pravdy, evanjelium o svojej spásе a uve-rili ste v Neho, boli ste spečatení zaslúbe-ným Duchom Svätým“ (Ef 1,13).

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Pane Ježišu, že sa o nás staráš, že nás nenechávaš osa-motených na ceste do večnosti, ale poslal si Ducha Svätého, ktorý nás vedie a pou-čuje. Daj, aby sme vždy chodili v Tvojej pravde a boli sme poslušní Božiemu Slo-vu! Amen.*

Rozmýšľajme o tom, ako nás vedie Duch Svätý, ako Ho vnímam vo svojom živote a čo pre mňa znamená.

Prosme za taký svätý a čistý život, aby sme boli naozaj chrámom pre Ducha Svätého, a tak mnohých priviedli k spa-seniu.

Alica Pipperová

10.5.

Slová o budúcnosti

Zjavenie 22,6

Minulosť, prítomnosť, budúcnosť – to sú tri rozmery času a nášho života v ňom.

Najviac starosti máme s prítomnosťou. S tým, čo sa práve deje v našom živote – v nás, okolo nás. S každodennými starosťami. Aby sme tie hmotné zvládli čo najlepšie: čo by sme jedli, pili, čím by sme sa odievali, kde ako by sme bývali. V rodine, obci, meste, v štáte, medzi národmi. Je toho tak veľa, že nás to občas zatažuje nad mieru.

Ale aj uprostred tých starostí s prítomnosťou občas zaspomíname na minulosť: Ako to bolo dávnejšie – v našom detstve, mladosti, dospelosti, v rodine, krajine... Do spomienok v minulosti sa radi vraciame – najmä keď sa stretávame s tými, s ktorými sme tú minulosť prežívali, ale často a radi spomíname na minulosť aj pri výchove mladej generácie; niekedy už ani nie sú na to zvedaví.

Ale text zo Zjavenia obracia našu pozornosť do budúcnosti. Aj na tú občas myslievame, aj budúcnosť nás zajíma. Zvlášť v našej prítomnosti je budúcnosť neistá, nebezpečná – vo verejnom, aj v osobnom živote. Aj v živote viery: Čo bude zajtra, čo sa stane v blízkej i vzdialenej budúcnosti a najmä – čo bude so životom po živote... *verím v hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a večný život.*

Pán Ježiš nám o budúcnosti toho povedal naozaj dosť. V Novej zmluve však máme jednu zvláštnu knihu – Zjavenie Jánovo – ktorej hovoríme aj prorocká kniha – kniha o budúcnosti. Aj v tej sa nám prihovára Pán Ježiš, ale trochu

zvláštnym jazykom, zvláštnym rozprávaním, ktorému rozumieme naozaj len málo a vykladáme si ho všelijakým spôsobom... *by ukázal Svojim služobníkom, čo sa má onedlho diať.* Už to slovo „*onedlho*“ nám robí problém... ešteže máme 2. Petrov list (3,8) *...že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň.* Hovoríme tomu aj „relativita času“. Znalci dejín reformácie hovoria, že Luther sa ani nepokúšal vykladať knihu Zjavenia...

Ale keďže ju máme v Biblii, berieme a vnímame ju vážne a snažíme sa jej porozumieť čo najlepšie. Asi najlepšie je, keď si ju každý vykladá sám pre seba, pre vlastnú budúcnosť... každého oslovuje trochu ináč.

Z tohto textu nám však hovorí aj niečo, čo je všeobecné: Náš Boh, Otec nebeský myslel a myslí na nás aj vo veciach o budúcnosti a zjavuje v každom čase, každému, niečo, čo oslovuje.

Dnes si vyberám pre seba a pre tých, čo čítajú so mnou myšlienku o tom, *čo sa má onedlho diať...* čo sa dialo, čo sa deje, čo sa má diať.... Sú tu obsiahnuté všetky dimenzie času, ale dôležité je to, čo si ja myslím, čomu ja verím, keď myslím na budúcnosť, najmä tú moju. A tak trochu aj svetovú.

Už dávnejšie som si to zhrnul do krátkej vety, akejsi definície, ktorú vám predkladám. Začínam otázkou: *Myslíte si, že máte život za sebou, alebo pred sebou.* A v tejto otázke je zároveň minulosť, prítomnosť aj budúcnosť. A ja som prijal verziu: *verím, že život mám pred sebou...* aj keď mám vyše deväťdesiat a čas trávim na invalidnom vozíku. V Kristu sa môj život stal trvalou budúcnosťou a v nej je aj prítomnosť a minulosť. Máme to v závere viery všeobecnej kresťanskej:

verím hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a večný život. Hriechy sú minulosťou, pretože sú odpustené, moje telo, ktoré vädne a hynie, má **vieru, nádej, lásku** v prítomnosti, pretože Kristus umrel... a žijem v dôvere, a večný život je moja budúcnosť – pretože Ježiš mi išiel pripraviť príbytok – už som naň trochu zvedavý...

Jozef Grexa

Modlime sa: Ďakujem, nebeský Otče, že nám dávaš dobrú budúcnosť. Odpusť, že sa na ňu málo pozerám a skôr vnímam časné veci, ako večné. Bože prorockých duchov, daj mi viac Ťa vnímať a chápať. Amen.

Svedectvo: Ako mi Boh doprial vnímať Večnosť.

Rozhovor: Stvoriteľ je tu zobrazený ako Boh prorockých duchov. Čo to pre mňa znamená?

Podporujeme sa v pohľade do Večnosti. Rozprávajme sa o nej viac.

Prosme za domovy dôchodcov a sociálnych služieb. Aby pracovníci mali posilnenie v každom čase a klienti vedomie, že sú pre Boha dôležití a môžu slúžiť modlitbou.

17.5.

Horlite hlavne za prorockto

1K 14,1

Čítame, že Duch udeľuje dary, ako On chce (1K 12,11). Lenže odkiaľ vieme, ako On chce? Predsa z Písma. A to nám pripomína, že máme aj horliť za duchovné dary. Boh má Svoje rozhodnutie, ktoré je nad všetkým – nerozkážeme Mu. Ale pokiaľ vidí, že horlíme bez lásky, s pýchou, nedá nám nič, lebo by to len ublížilo. Po-

kiaľ vidí, že sme vlažní k Nemu a teda aj k Jeho darom, tiež nemôžeme čakať nič dobré, lebo sme nehorlili.

Keď vieme, aký je On dokonalý; čo pre nás urobil; keď veríme naozaj v Neho, ako treba, potom nás celkom rozhorlí všetko, čo prináša Jeho Duch. Aj tie dary.

V prvom rade sa Boh teší, keď dávame lásku na prvé miesto a kvôli nej horlíme o duchovný dar. Napríklad: „*Vidím okolo seba viac ľudí s krutými chorobami. Bože, prosím, daj mi dar uzdraviť, ak vieš, že im uzdravenie tela pomôže aj ku zdraviu ducha a k spaseniu.*“

Dobre, ale prečo je napísané, že máme dať na prvé miesto prorockto? Potrebujeme tak veľmi poznať budúcnosť?

Nejde o budúcnosť. Keď pozorne čítame Jonáša, zistíme jednu vec. Keď Boh dal prorokovi slovo: „*Ninive bude o 40 dní zničené*“, nebola to predpoveď budúcnosti. Stvoriteľ určite vedel, že nako- niec príde pokánie a mesto získa milosť.

Čo teda slová prorockta znamenali? Vyjadrovali vzťah: „*Teraz ste ku Mne v takom vzťahu, že vás musím čoskoro zničiť!*“

Ale keď sa pokorili, vzťah sa zmenil. Zmenil sa teda aj ich údel a mesto prežilo.

Prorockto je teda súčasťou lásky s Bohom. Keď niekoho milujeme, chceme vedieť, čo má na srdci, čo ho trápi, čo teší, čo by chcel.

Teraz by som sa slova „prorockto“ chcel trochu zbaviť. Teda, páči sa mi. Je to biblické slovo, slovo Božie. Len sa obávam, že v nás môže vyvolať pýchu, alebo des: „*Ja že mám byť nejaký prorok? Taká veľká vec to je! Mimoriadna. Nepatriaca do bežného života. Nič pre mňa!*“

Ide však o celkom normálne počúvanie milovanej bytosti. Máme predsa Boha

milovať. A to sa nedá bez počúvania. Pokiaľ Boha naozaj milujeme, túžime poznať, čo má na srdci. Samozrejme základ z toho je napísaný v Biblii, lebo aj ju písali proroci, ktorým On zjavil Svoje srdce. Ale ona sama ukazuje, že je dôležité vnímať Boha, čo cíti práve teraz.

Niekedy potrebujeme, aby nám On pripomenul ten biblický verš, ktorý práve potrebujeme. Aby ukázal jeho význam pre našu situáciu. Aby nás naplnil láskou, keď sme mrzutí, odpustením, keď sa hneváme a múdrosťou, keď sa nechávame oklamať.

Horlime teda, aby sme rozumeli Pánovej reči, nech je akákoľvek.

Modlime sa: Ďakujem, Bože, že si nás stvoril pre lásku. Odpusť, že tak málo túžim vedieť, čo máš na srdci. Oživuj mi ducha. Rozlievaj v ňom lásku k Tebe, nech horlím, aby som počul Tvoj hlas. Amen.

Svedectvo: Ako mi vzťah s Bohom priniesol hlbokú radosť.

Rozhovor: Sme horliví? Pre aké veci? Je to aj proroctvo a duchovné dary? Nebojíme sa toho?

Podporujeme sa modlitbami, aby sme mali horlivosť.

Prosme za ľudí, čo vedú Cirkev – aj za tých, čo majú len „malé“ služby. Aby mali horlivosť po lásku, proroctve a ostatných daroch Ducha.

Peter Dubec

24.5.

Súdime len do tej miery, ako počujeme od Boha

Ján 5,30

Stretávame sa s ľuďmi, čo šíria zlo. Niekedy musíme hodnotiť veci a situácie,

aby nepriniesli skazu. Ako sa k tomu postaviť? Súdiť, či nesúdiť? Keď to necháme len tak, zlo sa bude šíriť. „**Nie je dobrá vaša chvála! Či neviete, že málo kvasu nakvasí celé cesto?**“ (1K 5,6).

Na druhej strane, keď súdime, sami riskujeme súd: „**Nesúďte, aby ste neboli súdení. Lebo akým súdom súdíte, takým budete súdení. A akou mierou meriate, takou vám bude namerané**“ (Mt 7,1-2).

Skúsme sa učiť od Pána Ježiša: „**súdim, ako počujem, a Môj súd je spravodlivý, pretože nehladám Svoju vôľu, ale vôľu Toho, kto Ma poslal.**“

Keď „**súdime ako počujeme**“, tak vlastne nesúdime, len odovzdávame rozsudok od Boha. Nie sme zodpovední za výrok, ktorý sme priniesli. Teda pokiaľ k nemu niečo nepridáme. Napríklad by sme nemali pridávať svoje emócie k takejto zvesti.

Teraz sa asi pýtate: „**Čo keď nepočujem Boha, že by ma posielal súdiť?**“

V tom prípade je to jednoduché. Netreba sa do tej veci miešať. Môžeme sa pomodliť, aby to Boh vyriešil Svojím dobrým spôsobom. Veď toľko zla urobilo v Cirkvi ohováranie. Úplne ochromilo niektoré zbory.

No a potom si spomeňme, ako súdil Pán Ježiš: Vzal hriechy na Seba. Pravda, len hriechy tých, čo mali pokornú vieru. Ale pri každom súde pamätajme, že sme boli draho vykúpení. Že Pán Ježiš kruto zaplatil za naše dlhy a tak musíme odpúšťať našim dlžníkom (Mt 18,27-34).

Tiež nezabúdajme, čo povedal Pán (Iz 55,11): „**tak bude Moje slovo, ktoré vychádza z Mojich úst: nenavráti sa ku Mne prázdne, ale vykoná, čo sa Mne páči, úspešne spraví, na čo ho posielam.**“

Jeho reč nie je iba moralizovaním. Keď nám niečo hovorí, v našom vnútri sa dejú veci. Podľa toho poznáme, že je to On.

Keď strácame chuť odpúšťať, keď sme doslova uväznení v hneve, On prehovorí a keď Ho počúvame duchom, príde slobo da od horkosti a odpustenie.

Samozrejme, občas Boh chce niekoho súdiť. Môže to odkázať po človeku, ako bol Jonáš. Ak by sa nám to stalo, nezabúdajme na osud toho proroka. Príliš dobre chápal, že Božie slová o súde môžu byť pozvaním ku milosti a to ho nahnevalo. Zosmiešnil sa pred Bohom. Zarmútil Ho.

Radujme sa radšej s dobroty nášho Stvoriteľa. Napomínajme, keď treba, ale s očakávaním milosti.

Modlime sa: *Ďakujeme Ti, nebeský Otecko, že aj keď súdiš, snažíš sa preukazovať milosť. Odpusť, že sa nenechávam viesť pri Tvojich súdoch a odsudzujem sám, alebo Ťa nepočúvam. Oživuj môj duchový zrak a sluch, nech cezo mňa vieš priniesť tie správne napomenutia správnym spôsobom. Amen.*

Svedectvo: Ako Boh zmenil môj postoj k súdu.

Rozhovor: Kedy Boh chce súdiť? Kedy a ako nás k tomu povoláva? Nesúdili sme niekedy svojvoľne?

Podporujme sa uzdravovaním zranení na duši, aby sme vedeli znášať napomenutia pozitívne.

Prosme za: Súdny, aby boli viac a viac spravodlivé a **vedené Bohom.**

Peter Dubec

31.5.

Chodil s Bohom a Ten si ho vzal k Sebe

1.Mojžišova 5,24

Henoch určite vynikal v zbožnosti. Nemáme o ňom veľa informácií, ale pozri-

me na to, čo nám o ňom hovorí Božie slovo:

„chodil s Bohom.“ To znamená, že žil vo viere v Boha, dôveroval Jeho slovám a zaslúbeniam. Svedčí nám o tom pisateľ listu Židom: **„Vierou bol uchvátený Henoch, aby nevidel smrť, a nenašli ho viac, lebo Boh ho uchvátil. A skôr, ako bol uchvátený, dostalo sa mu osvedčenia, že si ho Boh obľúbil. Bez viery však nie je možné páčiť sa (Bohu). Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí sa tým, ktorí Ho hľadajú“** (Žid 11,5-6). To všetko znamená, že sa veľmi snažil žiť svätý, od hriechu oddelený život.

Henoch bol kazateľom spravodlivosti, ktorý jasne odsudzoval hriech a život nepravosti svojich súčasníkov. Varoval pred Božím súdom za bezbožné skutky: **„Aj o nich prorokoval Henoch, siedmy po Adamovi, keď povedal: Ajhla, prišiel Pán so Svojimi svätými desiatimi tisícami, aby vykonal súd nad všetkými a skáral všetkých bezbožných pre všetky ich bezbožné skutky, ktorými páchali bezbožnosť, i pre všetky urážlivé reči, ktoré hovorili bezbožní hriešnici proti Nemu“** (Jud 1,14-15).

Boh našiel v Henochovi zalúbenie – **„Boh si ho obľúbil.“** Jeho život a zbožnosť sa Bohu páčili do takej miery, že ho poctil tým, že si ho vzal k Sebe bez toho, že by musel Henoch prejsť smrťou.

Myslím, že nám Henochov život (aj keď o ňom máme naozaj minimum informácií) môže byť v mnohom príkladom a inšpiráciou. Aj my dnes žijeme v zlej a bezbožnej generácii. **Chodíme s Bohom** skrze Pána Ježiša Krista? Žijeme v svätosti a oddelenosti od zla, odsudzujeme hriech a varujeme ľudí, ktorí Boha nepoznajú? **Prinášame im evanjelium, aby unikli pred**

prichádzajúcim Božím hnevom? „...ako ste sa obrátili od modiel k Bohu, aby ste slúžili živému a pravému Bohu a očakávali z nebies Jeho Syna, ktorého vzkriesil z mŕtvych, Ježiša, ktorý nás vytrhuje z budúceho hnevu“ (1Tes 1,9-10).

A tiež očakávame návrat Pána Ježiša Krista, ktorý nás prenesie zo zeme, aby sme s Ním boli navždy?

„Lebo keď (zaznie) povel a hlas archanjela a Božia trúba, sám Pán zostúpi z neba, a najprv vstanú tí, čo umreli v Kristovi, potom my, ktorí zostaneme nažive, budeme spolu s nimi uchvátení v oblakoch do vzduchu v ústrety Pánovi, a tak budeme stále s Pánom. Tak sa potešujte vspolok týmito slovami“ (1Tes 4,16-17).

Na záver sa mi páči myšlienka, čo som už dávnejšie čítal. V 23. verši čítame: **„Celkove Enoch žil tristošesťdesiatpäť rokov.“** To je toľko rokov, koľko je v bežnom kalendárnom roku dní a to znamená, že je možné aj žiadúce verne chodiť s Bohom v blízkom a dôvernom vzťahu každý jeden deň v roku.

Stanislav Kocka

Modlime sa: Ďakujem, Bože, že chceš s nami chodiť. Je to nepredstaviteľná česť. Odpusť, že ňou niekedy pohŕdame, alebo ju zanedbávame. Oživuj v nás vieru, aby sme ňou vnímali hĺbku tejto cti a boli vďační za všetko, do čoho nás povolávaš. Hlavne za vzťah s Tebou. Amen.

Svedectvo: Ako ma Boh priblížil k Nemu.

Rozhovor: Ako môžeme chodiť s Bohom? Ktorí ľudia to vedia lepšie?

Podporujme sa vo viere, že Boh je dobrý a oplatí sa priblížiť k Nemu.

Prosme za misionárov, nech sú požehnaní a nech im Duch pomáha každodenne.

7.6.

Vedení Duchom

Rímskym 8,12-17

Ako vnímame Božie vedenie?

Čítali sme, že: **„všetci, ktorých Duch Boží vedie, sú synovia Boží“**, deti Božie. Teda aj dedičia toho, čo zdedil Pán Ježiš. Na jednej strane je to krásna Večnosť v nebi, na druhej utrpenie tu na zemi. Nie však utrpenie samo pre seba, ale pre druhých z lásky.

Čo však znamená, že Duch Boží vedie? Ako to robí, keď Ho nevidíme?

Mnohokrát o tom ani nevieme. V lepšom prípade sa ráno pomodlíme: **„Duchu Svätý, ved' ma!“** a On to robí v správnom čase. Večer sa obzriem za dňom a zistím, aké veci cezo mňa vykonal. Niekedy dokonca vnímam, že robím dobro, ktoré by som inak nedokázal a cítim pritom ešte aj lásku a vďačnosť. Tak sa naplní Slovo: **Však Boh je ten, ktorý pôsobí vo vás, aby ste aj chceli aj činili nad svoju dobrú vôľu** (F 2,13).

V horšom prípade dokáže Boh viesť, či skôr vliecť aj človeka, ktorý sa Mu protiví. Veď aj faraón, či Nebúkadnecar plnili Jeho vôľu, boli teda vedení. Lenže bez viery. Tak sa nepočítali medzi Božie deti.

No a ten najlepší prípad vidíme u Dávida, ktorý sa v behu života pýtal Pána na mnohé veci, aby bol vedený Duchom. Chcel to a keď bol duchovne bdely, stále myslel na Boha, ktorý ho chce s láskou viesť. Budme preto bdeli: **Prebud' sa, kto spíš, vstaň z mŕtvych a zaskvie sa ti Kristus. Prísne teda dbajte, ako obcujete, nie ako nemúdri, ale ako múdri. Vykupujte čas, lebo dni sú zlé. Preto nebudte nerozumní, ale rozumejte, čo**

je vôľa Pánova. A neopíjajte sa vínom, v ktorom je roztopašnosť, ale budte naplnení Duchom (Ef 5,14-17).

Potrebuje teda správne rozhodnutia. Nenapĺňať sa opojnými vecami, ktoré zastrú jemný hlas Ducha Svätého v nás. Nezarmucovať Ho, neuhášať a neposielať preč.

Dbajme na svoj život, aby bol dobrý. Aby to bol naozaj život v plnosti Krista. Je to nádherné, aj keď náročné. A prináša to rozumnosť – poznanie, ktoré potrebujeme, aby sme rozlíšili Ducha Svätého, ktorým máme byť naplnení.

Nebojme sa, že Duch nás povedie tam, kam nechceme. Boh je láska a nakoniec uvidíme, že nás viedol tým najlepším spôsobom. Síce po úzkej ceste, ale po ceste do neba.

Modlime sa: Ďakujeme, Bože, že nás chceš viesť. Odpusť, že si mnohokrát myslím, že dostatočne rozumiem svetu a vedenie nepotrebujem. Daj mi múdrosť, nech sa nechám viesť s radosťou. Amen.

Svedectvo: Ako ma Boh priviedol k niečomu dobrému.

Rozhovor: Vedie nás Duch? Sme Božie deti? Podľa čoho to poznávame?

Podporujeme sa vo viere, ktorá sa nechá viesť Duchom Svätým.

Prosme za učiteľov, aby ich viedol Duch Svätý a aby prinášal Svoje ovocie do škôl.

Peter Dubec

14.6.

**Naše poznanie Božej pravdy
nie je na svete úplné**

1Korinským 13,9

„Lebo sčiasťky poznávame a sčiasťky prorokujeme“ (1Kor 13,9).

Áno, sčiasťky poznávame, ale to neznamená, že preto blúdime! Pán zabezpečil všetku našu cestu viery – do neba tak, aby sme tam prišli šťastne a víťazne. Možno s odreninami, ale prišli. Pán Ježiš hovorí: **„Moje ovce počujú môj hlas“** (Jn 10,3).

Na ceste

Ak chceme cestovať do neznáma, musíme sa pripraviť: kúpiť mapu, informácie o krajine, dať auto do perfektného stavu, pripraviť potrebné veci... Musíme byť dôkladne pripravení. Keď sme prijali Pána Ježiša, stali sme sa kresťanmi a vykročili sme na absolútne neznámu cestu Domov – k Otcovi! Stačí nám na ceste do neba hodina nedeľnej bohoslužby? Nie! Lebo žijeme na nepriateľskom území. Na ceste do neba sa potuluje mnoho nepriateľov a vlkov (falošných prorokov). Ale ak dodržiavame pokyny Božie, Pán sa stará, aby sme počuli Jeho hlas. Najčastejšími zdrojmi poznania sú: Biblia, zjavenia Ducha, naše svedomie, ale Pán má i iné možnosti, ako nám sprostredkovať všetko potrebné na úzkej ceste.

Výstraha: „Celý svet leží v moci zlého“ (1Jn 5,19).

Užitočné rady: „Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete“ (1Jn 2,15).

„A kto neberie svoj kríž a nenasleduje Ma, nie je Ma hoden“ (Mt 10,38). Kríž nie sú choroby, ale ťažkosti, výsmech pre našu vieru. Bratia, sestry! My nie sme na prechádzke, ale na bojisku. Preto musíme byť skvelí Boží vojaci, ktorí sú i ostražití: **„opatrní ako hady“** (Mt 10,16), aby sme nenaleteli falošným rečičkám ani sa nezľakli vytia vlkov.

Božie pravidlá, ktoré nás v duchovnom svete udržia v bezpečí

„Niet väčšej milosti u Boha, ako keď niekto úprimne rád zo srdca počúva Kristovo slovo (Biblia) a berie ho vážne a vysoko si ho váži“ (Martin Luther).

- Tým, že si Ježiša prijal do srdca ako Pána a Spasiteľa, tvoje hriechy boli obmyté krvou Baránka, stal si sa znovuzrodeným kresťanom.
- Prijímaš celú Bibliu ako neomylné Božie slovo.
- Lásku a úctu ku svojmu Bohu prejavuješ poznávaním Božieho slova. Pravidelne čítaš celú Bibliu a hľbaš nad jej obsahom.
- Podriaďuješ sa tomu, čo ti Boh v Biblii ukazuje.
- Máš spoločenstvo s kresťanmi, ktorí idú takouto cestou biblickej živej viery (Mark Virkler).

Dobré rady

- Nie všetko, čo sa vydáva za kresťanské, je kresťanské! **Ak literatúra (film, video...) nesúhlasí s Bibliou, ak nespomína meno Ježiš, nevenuj tomu pozornosť!**
- Modlíme sa v spoločenstve veriacich i sami. (Boh ma postupne učil modliť sa i pri domácich prácach, na ceste do obchodu, do práce, v autobuse, na prechádzke...)
- Mnohí kresťania zlyhali, odišli z úzkej cesty, lebo **nemali každodennú komôrku s Pánom**. V živom spoločenstve kresťanov sme chránení.
- **Božia pravda je svätá**, a to, čo je v Písme svätom, nemôže nikto z ľudí meniť. Ak kňaz nehovorí v súlade s Božím slovom, nie je Boží služobník. Pre mňa to boli na začiatku mojej viery šokujúce informácie.

Vari kňaz? Vari sa odváži prekrúcať Slovo?! Aj preto treba poznať Bibliu, Božiu pravdu.

- Mojm bohatstvom nemá byť prísľusnosť ku evanjelickej, katolíckej či inej cirkvi. **Mojím bohatstvom má byť Pán Ježiš.**
- Postupne **odstraňujem, čo mi bráni duchovne rásť**. Začala som používať otázku: *Pozeral by tento film Ježiš? Išiel by so mnou na túto udalosť Ježiš?* Postupne som zistila, že čím viac času trávim s Ježišom, tým som šťastnejšia. Milovaní, naša viera nech je založená na dôvere a viere Bohu, na našej poslušnosti a vernosti. **Milujme Pána. Aj my budeme tie ovce, ktoré počujú Boží hlas. Šťastnú cestu do neba, priatelia!**

Svedectvo: Úprimne hovorme o našich úspechoch i zlyhaniach na ceste domov.

Rozhovor: O tom, čo je dobré a čo je zlé na ceste viery.

Prosme o milosť, aby sme sa naučili dať sa viesť Duchom Svätým.

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Pane náš, že na ceste k Tebe nás strážiš, chrániš, dáváš múdrosť, silu i rozvahu. Ty nás vedieš a my nezblúdime. Ďakujeme, že počujeme Tvoj hlas. Amen.*

Danka Zubčáková

21.6.

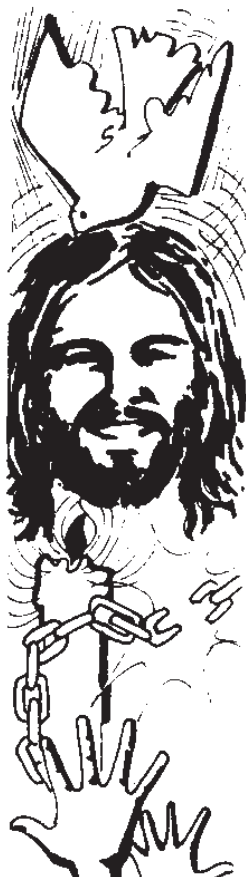
Vyjadrovať zjavenie od Boha je vecou každého v Cirkvi

1.Korintským 14,29-31

V prvotnej cirkvi bolo zvykom prorokovať počas bohoslužieb. Možno to niekedy dospelo až k tomu, že sa všetci

**Prihláška na 34. konferenciu MoS ECAV
v dňoch 9. – 11. 5. 2025 v Badíne**

V kontakte s Pánom

Neprestajne sa modlite!
(1 Tesalonickým 5,17).

Prihláška na 34. konferenciu MoS ECAV v dňoch 9. – 11. 5. 2025 v Badíne

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK – NÁVRATKA (do 23. 4. 2025):

Priezvisko

a Meno:

adresa:

ulica:

PSC, mesto:

rok narodenia:

telefón:

posielam zálohu €:

Člen MOS ECAV: áno - nie

podpis:

Objednávka	raňajky 6,00 €	obed 8,00 €	večera 7,00 €	nocľah	
				1-posteľ. izba za 30€	2-3-posteľ. izba za 23€
piatok 9. 5.	xxx	xxx	áno – nie	áno – nie	áno – nie
sobota 10. 5.	áno – nie	áno – nie	áno – nie	áno – nie	áno – nie
nedeľa 11. 5.	áno – nie	áno – nie	xxx	xxx	xxx

Máte nejakú špeciálnu diétu? Ak áno, akú? (Pokúsime sa zabezpečiť.) Polovičné porcie nevieme objednať.

Tešíme sa na stretnutie s Vami, nech Vás Hospodin Boh požehnáva!

TÚTO PRIHLÁŠKU ODOŠLITE

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: rankovce@ecav.sk

Program na 34. konferenciu MoS ECAV v dňoch 9. – 11. 5. 2025 v Badíne

V kontakte s Pánom

Neprestajne sa modlite!

(1 Tesalonickým 5,17)

PIATOK – 9. 5. rokovací deň

14.30 – 16.00 príchod, registrovanie
a ubytovanie

16.00 otvorenie a úvodná pobožnosť
Ján Čáby, zborový farár CZ Ostrá Lúka

17.00 rokovanie

18.00 večera

19.00 rokovanie, uznesenia

19.45 večerná pobožnosť – Roman Dovala,
zborový farár CZ Badín

SOBOTA – 10. 5. prednáškový deň

7.30 raňajky

8.15 ranná pobožnosť – Daniel Duraj,
konsenior Zvolenského seniorátu,
farár CZ Horná Mičina

9.15 prednáška: **Modlitba otvára dvere
a prináša nebo na zem** –
Monika Beňová, farárka v CZ Rankovce

10.45 prestávka, občerstvenie

11.15 prednáška: **Dôležitosť a moc prí-
hovornej modlitby** – Stanislav Kocka,
vedúci MoS, farár v CZ Košice

12.30 Obedňajšia prestávka

14.00 modlitebné skupiny

15.30 Seminár

1. Prekážky modlitby – Ondrej Šoltés,
senior Novohradského seniorátu,
farár v CZ Kalinovo

17.00 Seminár

2. Rodina pred Pánom – Miki Lipták

18.00 večera

19.00 večerný program – Slávka Koštialo-
vá, farárka v CZ Banská Bystrica

NEDEĽA – 11. 5.

7.30 raňajky

9.00 Služby Božie s Večerou Pánovou –
biskup ZD ECAV, Ján Hroboň

11.30 obed

Milí bratia a sestry, pozývame Vás na 34. konferenciu MoS ECAV, ktorá sa uskutoční v dňoch 9. – 11. 5. 2025 v Badíne.

UBYTOVANIE:

Kňazský seminár (KS) sv. Františka Xaverského, Banská 28, 976 32 Badín,
<https://xaver.sk/kontakty>

DOPRAVA:

Vlakom: Do B. Bystrice (BB). (Potom busom do Badína – z blízkej stanice z nást. č. 1.)

Autobusom: a) Z BB (linka 602) smer **Badín** (alebo smer Hronsek). Počkať bus cez celý Badín, značka **B**, pýtať lístok na zastávku **Kukučka** (4. v Badíne). Odchody z BB v piatok: 14:10; 14:30; 15:20; v sobotu: 6:30. Zo zast. potom peši proti smeru autobusu dole ulicou a **doľava**, kde už vidno **výraznú žltú budovu RKC fary** a kostol. Za ním cestičkou na kopci je moderný komplex Kňazského seminára. Orientovať sa podľa smeroviek MoS.

b) Bus z BB do **Hronseku** nezachádza po celom Badíne, preto vystúpiť na **1. zastávke pri Základnej škole**. Odch. z BB v sob. 7:30. Od zastávky pri **ZŠ** peši do KS asi 10 minút, ulicou **Tajovského**, popri škole, telocvični až na koniec ulice a doprava ku križovatke – ku KS.

Autom: a) Od BB **cez Rakytovce** – za značkou Badín na križovatke **doprava**, vedľa cintorína na ďalšej križovatke pri **RKC fare** (žltá budova) **doprava**. Po cca 100 metroch je **vpravo** brána Kňazského seminára na parkovisko.

b) **Od Zvolena** zdola, zo starej Zvolenskej cesty, ponad diaľnicu, hlavnou cestou, na križovatke **doprava** a po cca 150 m na najbližšej križovatke pred značkou Badín, **doľava**. Odtiaľ ako a).

V prípade akýchkoľvek problémov s dopravou volajte miestneho farára – ochotného brata Romana Dovalu 0905 757 672.

Prihlásiť sa možno prihláškou do do 23. 4. 2025 na adresu:

Euboslav Beňo, 044 45 Rankovce 21, najlepšie mailom: rankovce@ecav.sk

Poplatky: S prihláškou pošlite prosíme **zálohu cca 50% celkovej sumy do 28. 3. 2018** na účet MoS: IBAN SK31 0900 0000 0001 8266 7032. Adresa: Modlitebné spoločenstvo, Palisády 46, 81106 Bratislava. **Zálohu zasielajte zásadne iba na účet MoS, nie na adresu do Rankoviec!** Pri registrácii doplatíte za stravu a ubytovanie.

V prípade akýchkoľvek problémov sa odhláste **čo najskôr!** Kto nestihne včas, najmenej 4 dni pred konferenciou, nebudeme môcť vrátiť celú sumu. Za MoS ECAV: Výbor MoS

Prosíme o modlitby za zdar konferencie:

- za zbor, ktorý nás prijal
- za tých, ktorí nám poslúžia Slovom
- za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní
- za koordinátorov v ich obetavej práci

prekrikovali, a tak Pavol veriacich musí napomenúť, aby hovorili dvaja-traja a ostatní tieto proroctvá posúdili. Proroctvo ostatných môže budovať len vtedy, ak je v súlade s Božím písmom a je zrozumiteľné a stručné.

Dnes sa u nás málo prorokuje, možno zo strachu, možno len preto, že sme nepochopili význam takýchto proroctiev. Sú na povzbudzovanie veriacich na ich duchovnej ceste.

Možno aj ty si práve v takej beznádejnej situácii, že by ťa potešilo nejaké slovo, ktoré ťa nasmeruje.

Každý, kto chodí s Pánom Ježišom a myslí to vážne, nemá problém prijímať ani odovzdávať tieto proroctvá. Mnohí si povedia, veď sú na to tí vzdelaní, nech to riešia oni. Nie je to tak! V Božom kráľovstve naše vzdelanie a múdrosť nemá veľkú cenu. Veľkú cenu má zapálené srdce a znovuzrodený život! A pravdaže vedenie Duchom Svätým, ako som o tom písala už vo svojej predchádzajúcej úvahe.

A teraz jedna otázka: *Je toto proroctvo aj pre teba:*

„Ak uveríš v Pána Ježiša, budeš spasený ty aj tvoj dom!“?

Áno, lebo je v súlade s Božím slovom a Jeho zaslúbením.

Takže proroctvá nie sú nejaké mysteriózne predpovede budúcnosti, ale Božie zjavenia pre potreby a rast cirkvi. Preto by bolo naozaj dôležité, aby každý túžil zjavovať tieto slová pre seba i pre druhých. Netreba sa báť, ak ti Pán Boh položí nejaké slovo na srdce, aby si to povedal. Ostatní môžu skúmať, či je v súlade s Božím slovom a či to buduje iných.

Apoštol Pavel píše: **„že mi zjavením bolo oznámené tajomstvo, ako som vám už predtým nakrátko o tom písal“** (Ef 3,3).

„Kedže všetci máme rozličné dary podľa milosti, ktorá je nám daná, kto má proroctvo, nech ono súhlasí s vierou“ (Rim 12,6).

Modlitba: *Drahý Otče nebeský, ďakujeme za všetky Tvoje dary z milosti. Prosíme Ťa, aby si nám dal takú múdrosť, aby sme pochopili Tvoje zjavenia a proroctvá do našich životov a podľa nich aj žili. Ďakujeme, že Ty nás vedieš a môžeme Ti úplne dôverovať, že všetko vykonáš na Svoju slávu! Amen.*

Hovorme o tom, ako vnímame zjavenia vo svojom živote, či je pre nás dôležité, aby sme ich prijímali a aby sme ich aj odovzdali druhým.

Prosme za to, aby naše zhromaždenia boli naozaj živé a vedené Duchom Svätým, aby sme sa nebáli prorokovať v súlade s Božím Slovom, a tak sme duchovne rástli a dozrievali na Božiu žatvu.

Alica Pipperová

28.6.

Cudzinci a hostia...

1. Petra 2, 11

Apoštol Peter píše o správaní kresťanov, o našom správaní, o našich vzťahoch v rodine, obci, cirkvi, štáte, medzinárodných vzťahoch. A vyjadruje to naozaj veľmi stručne, ale pri tom zrozumiteľne a zjavne. Veľmi dobre rozumieme slovám **cudzinci a hostia**. Sú to síce dve skupiny a vnímame ich dosť rozdielne (zvlášť v našej dobe), ale pre nás, veriacich kresťanov, veriacich v Ježiša Krista sú zahrnuté, spojené obidve skupiny: **cudzinci aj hostia**.

O cudzincoch hovorí náš Pán Ježiš Kristus v reči o poslednom súde

(Mt 25,31-46): **Bol som cudzinec a prijali ste Ma.** Keď On hovorí o Sebe, že je cudzinec, že sa cítil na našej zemi ako cudzinec, čím skôr a čím viac aj my, Jeho nasledovníci, učenici, veriaci v Neho.

No o cudzincoch sa veľa hovorí aj dnes. O prijímaní, aj odmietaní. Ľudia, ktorí utekajú zo svojej krajiny pred vojnou, prenasledovaním, utrpením, neprávostou, neslobodou... a my ich prijímame, alebo odmietame. Vraj súčasný prezident USA vyhral voľby aj tým, že sľúbil že postaví múr medzi Mexikom a USA, aby nemohli prichádzať cudzinci, aby nemali s nimi problémy, aby sa nemuseli o nich starať, aby ich nevyrušovali. Podobne to urobil nedávno maďarský premiér – postavil na hranice múr, aby nemohli prichádzať cudzinci... a v našej malej krajine sa v súčasnosti mienka o cudzincoch sa veľmi rozchádza... prijímať / neprijímať. Niektorí robia pre cudzincov čo sa len dá a iní – mám pocit že väčšina – ich odmietajú. A čo keď my sami sme tými cudzincami a uchádzame sa o pobyt, či azyl... (odporúčam malú debatu a na túto tému).

A **hostia**. Hostí máme obyčajne radi a tešíme sa na nich, najmä keď sú to naši blízky – naše deti, rodičia, starí rodičia... aj keď je tu to známe heslo – *čo aký vzácny hosť, za tri dni ho je dosť*. Ale nech je ako chce, hostia sú nám omnoho milší, ako cudzinci. Trochu iné je to, keď tými hosťami sme my sami. Tiež sa tešíme, radi chodíme na návštevy, ale vždy už po tých troch dňoch začneme myslieť na návrat – *doma je doma a všade dobre, doma najlepšie*.

Apoštol Peter nás, veriacich v Ježiša Krista, označil obidvomi kategóriami. Tak o tom hovorí aj list Židom v 11. kapitole (13-16): **Títo všetci umierali vo**

viere a nedosiahli, čo im bolo zaslúbené. Len zďaleka to videli, uvítali a vyznávali, že sú len cudzincami a pútnikmi na zemi. Lebo tí, čo takto hovoria, naznačujú, že hľadajú vlasť. A keby boli mysleli na zem, z ktorej vyšli, by mali dosť času vrátiť sa. Ale oni túžia po lepšej vlasti, to jest po nebeskej. Preto sa ani Boh nehanbí volať sa ich Bohom, veď im pripravil (nebeské) mesto.

A niečo o spôsobe správania veriacich – **aby ste sa zdržiavali telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši**. Zrejme Peter nemá na mysli „všetky“ telesné žiadosti, ale má na mysli najmä tie, ktoré bojujú proti duši. Keďže medzi telesné žiadosti patrí aj hlad, smäd, bývanie, obliekanie....

Uvažujme preto o telesných žiadostiach v dimenziách 10 Božích prikázaní a bude nám jasnejšie, čo má Peter na mysli. Alebo podľa 5. kapitoly listu Gal, kde je reč o skutkoch tela a ovocí Ducha: **A zjavné sú skutky tela ako: [cudzoložstvo], smilstvo, nečistota, zmyselnosť, modloslužba, čarodejníctvo, nepriateľstvá, svár, nenávisť, hnevy, zvady, rozbroje, roztržky, závisť, [vraždy], opilstvá, hodovania a im podobné. O týchto vám vopred hovorím, ako som už skôr povedal, že tí, čo robia také veci, nebudú dedičmi kráľovstva Božieho. Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. Proti takýmto nie je zákon. Tí, čo prináležia Kristovi Ježišovi, ukrižovali si telo s vášňami a žiadosťami** (Gal 5,19-24).

Ale myslím si a dávam do pozornosti aj to, aby sa nám z kresťanstva nestal iba boj s hriechom a konanie „dobrých skutkov“. Pretože s hriechom sa vysporiadal už Ježiš Kristus – baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta. Nám stačí žiť v po-

kání a pokore. Nemyslieť si priveľa o sebe a málo o druhých, ale opačne. A dobré skutky sú tiež samozrejmosťou vecou, veď sme boli stvorení na to, aby sme ich kónali, je to takpovediac „redukcia nášho bežného života“ (Ef 2,9-10).

To diabol – púkušiteľ nám našepkáva, to diabol chce urobiť z nášho života taký nezmyselný, márný a prázdny život – boj s hriechom a skutkárenie, či chválenie sa tým, akí sme dobrí.

Jozef Grexa

Modlime sa: *Tak Ti ďakujeme, Bože, že pre nás máš domov, v ktorom už nebu-*

deme cudzincami. Odpusť, že naň málo myslím a príliš ma strháva telo. Posilni ma na vnútornom človeku, nech pevne kráčam za Tebou Amen.

Svedectvo: Ako mi pomohlo „ukrižovanie vášní a žiadostí“ k lepšiemu životu a vzťahom?

Rozhovor: Čo pre mňa osobne znamená, že mám domov v nebesiach? Ako to mení môj život?

Podporujeme sa v posilňovaní ducha, aby sme v púkušeniach obstáli s láskou.

Prosme za ľudí bez domova a bez svojej domoviny.

Dobří priatelia- hotový poklad

(Marek 2,3-5)

Tento biblický príbeh som už čítala mnohokrát, ale nikdy som sa nad ním nejako extra nezamýšľala. Bol jeden porazený človek, teda tak ochromený chorobou, že sa nevedel hýbať. Bol odkázaný na pomoc druhých. Mal však veľké šťastie, že mal takých priateľov, ktorí ho ochotne zobrali za Pánom Ježišom. Verili, že On ho môže uzdraviť. Keď však prišli za Ním, obkolesoval Ho veľký dav a dom, kde vyučoval bol poriadne natrieskaný. Ako vyplýva z tohto obrazu, už vtedy boli ľudia sebeckí, tísli sa za Pánom Ježišom, aby videli zázraky a senzácie. Hoci videli tohto chudáka na nosidlách, neustúpili mu a nepustili ho dopredu. Ale priatelia boli vynaliezaví, vyšli na schodoch, ktoré boli popri dome a začali búrať strechu. To muselo byť dosť hlučné, a určite mi dáte (kazatelia či učitelia) za pravdu, že to muselo vyvolať určitý šum a narušilo to priebeh celého vyučovania. A v neposlednom rade to určite nenadchlo ani majiteľa domu. Títo priatelia si to však museli dobre vyrátať, lebo chorého pustili naozaj priamo pred Pána Ježiša. A ako sa zachoval On? Nahneval sa, že Ho vyrušili? Nie, zaradoval sa nad vierou týchto ľudí a zmiľoval sa nad chorým nešťastníkom.

Úžasné! Obdivujem týchto ľudí a poviem vám úprimne, bola by som rada, keby som mala po ruke vždy takýchto priateľov, alebo aj ja sama by som bola takým dobrým priateľom a v pravý čas vedela prísť s pomocou.

Alica Pipperová

Sú posledné časy

Treba nám otvoriť oči, aby sme spoznali pravdu o našej viere, o našom osobnom vzťahu s Pánom. Vďaka Bohu, ešte stále i dnes máme čas. Bude i zajtra?!

Je dobré si pozrieť, prečítať niečo aj o kresťanoch žijúcich v krajinách, kde sú kresťania pre meno Ježiš prenasledovaní, a napriek tomu žijú vierou a meno Ježiš nepierajú. Možno nám v prebudení z ilúzie na naše kresťanstvo v Európe pomôže názor brata Yuna, mučeného pre Krista.

Nebeský muž Yun, jeho svedectvo je presiaknuté krvou a slzami, pre mnohé mučeníka, a to „len preto“, že miloval Ježiša a túžil, aby aj iní boli zachránení v Kristovi. On má veľké právo od Boha nám Európanom povedať názor na naše kresťanstvo. Nech sa i my zamyslíme nad naším vzťahom k Pánovi, aby sme zmenili, čo prekáža nášmu živému a intímnemu vzťahu s naším Pánom.

Žijeme v posledných časoch, Pán Ježiš si prichádza pre tých, ktorí sú Jeho! Čas dozrel. Ale pokiaľ tu máme milosť, stále máme i my možnosť zmeniť zlé na dobré, aby sme boli i my Jeho.

Úryvok z knihy brata Yuna: *Nebeský muž*

„Keď som na Západe, vidím všetky tie majestátne cirkevné budovy a všetko to drahé vybavenie, plyšové koberce a modernú zvukovú techniku. Môžem západnú cirkev uistiť, že už nepotrebuje žiadne ďalšie cirkevné budovy. Tie nikdy neprinesú prebudenie, ktoré očakávate, Náhlenie za ďalším majetkom nie je nikdy cestou k prebudeniu. Pravdivo Ježiš povedal: že majetok nie je istotou pre človeka (Lk 12,15). Prvá vec, ktorá je potrebná k návratu prebudenia vo Vašich zboroch, je Božie slovo. Tu chýba. Samozrejme, že máte mnoho kazateľov a tisíce kaziet a nahrávok s biblickým vyučovaním, len málo z toho však obsahuje ostrú pravdu Božieho slova. To je tá PRAVDA, KTORÁ VÁS OSLOBODÍ. A nechýba tu len ZNÁMOST' Božieho slova, ale i POSLUŠNOSŤ TOMUTO SLOVU!

V týchto posledných dňoch sa schýľuje k bitke,
rýchlo oblečme plnú Božiu zbroj
a preniknime satanovými nástrahami.
Svet sa topí v hriechu!
Pochodujme verne vpred a vytrvajme v diele!
S nádejou a vierou
Za každú cenu!“

Danka Zubčáková

Velký piatok a Velká noc patria neoddeliteľne spolu

Velký piatok a Velká noc – niekedy sa diskutuje, ktorý zo spomínaných sviatkov je väčší. Vrávi sa, že Velký piatok je väčším sviatok evanjelikov a Velká noc zas sviatkom, na ktorý dáva silnejší dôraz katolícka cirkev.

Prázdny záhradný hrob
v Jeruzaleme

Podľa zvesti Biblie – Novej zmluvy sú Velký piatok a Velká noc sťa neoddeliteľné „siamske dvojčatá“. Sú nerozlučiteľné svojím významom. Oba sú Božími činmi spásy a tvoria neoddeliteľnú jednotu. Kým Velká noc je potvrdením, že Ježišova obeť na Velký piatok nebola prehrou, ale víťazstvom (Evanjelium podľa Jána hovorí o Ježišomom ukrižovaní ako o „povýšení“: 12,32-33; 3,14), tak Zmŕtvychvstalého učeníci poznávajú podľa znamení na klincami prebitých rukách a na kopijou prebodnutom boku (Ježiš im ukázal rany aj bok – Ján 20,20). Kristus víťazí len ako potupne Ukrižovaný; iba ako trpiaci Boží služobník je Pánom.

Ak Kristus nebol vzkriesený, potom by všetky naše kázne i všetka naša dôvera v Boha boli zbytočné, bezvýznamné, nezmyselné. Avšak ukrižovaný Kristus vstal z mŕtvych! To je základ a centrálny obsah našej kresťanskej viery.

Veríme a slúžime nie komusi, kto síce pekne žil, no mizerne skončil, dôverujeme nie akémusi mŕtvemu hrdinovi, ale Ježišovi – nášmu Pánovi a Spasiteľovi, ktorý nás miluje nielen slovami, ale obetovaním seba v bolestnej smrti na kríži. Ježiš žije a pod Jeho vedením sa niet čoho báť. To je evanjelium o nádeji.

Ježiš znášal trest, ktorým sme za naše hriechy mali byť potrestaní my. Kto vierou prijíma Kristovu obeť, je v Božích očiach spravodlivý – ospravedlnený od hriechu (Ján 3,16-18; 1,12; Rímskym 5,8-9; 8,1-2). Vzkriesením ukrižovaného Ježiša sa nebeský Otec priznal k Ježišovmu životu – k všetkému, čo hovoril a konal. Ježišovým vzkriesením Pán Boh bez slov, no mocne povedal: *Kto žije ako Ježiš, nežil nadarmo, toho život má zmysel, dobrý cieľ, ten nezomrie navždy. Kto žije ako Ježiš, kto vierou kráča v Jeho šlapajách, v toho žití nebude mať posledné slovo smrť – ani časná, ani večná.*

Oddeľovať Velký piatok od Velkej noci by teda bolo také nemúdre, ako viesť spor o tom, ktorá strana jednej mince je dôležitejšia, alebo ktoré z oboch krídel lietadla je potrebnéjšie.

S vďakou a úctou svätme a slávme ako Velký piatok, tak i Velkú noc. Nech sú celé tohoročné veľkonočné sviatky pre vás požehnané!

Martin Šefranko

Hlad po Božom slove

Ako orol bdie nad svojím hniezdom a krúži nad svojimi orlíčatami tak rozostiera si krídla a berie ho a nesie na svojej peruti (5M 32,11).

Nádherný príklad Božej starostlivosti o Jeho ľud. Radujme sa zo svojho Boha.

Väčšina kresťanov sýti svoje telo tromi teplými jedlami denne, svojho ducha jednou studenou desiatau týždenne, a potom sa divia, prečo je ich viera slabá.

„Hľa, prichádzajú dni, znie výrok Hospodína Pána – keď pošlem na zem hlad. Nie hlad po chlebe ani smäd po vode, ale po počúvaní slov Hospodinových. Putovať budú od mora k moru, od severu k východu sa budú túlať, aby hľadali slovo Hospodinovo, ale ho nenájdu“ (Ámos 8,11-12).

Bartolomé Esteban Murillo: *Žobráčik*

Hlad desivý ako prázdne brušká detí

Pri slove hlad sa mi často vybaví postava malého Palka z chudobnej rodiny Čenkovej žijúcej pod Tatrami, ktorá vyšla z pera spisovateľa Fraňa Kráľa.

Táto rodina poznala ozajstný hlad a biedu bezdomovcov: „*Pjosím kojunku, pjosím kojunku,*“ natrčal malé bezbranné rúčky Palko ku všetkým sýtim, no mnohí boli hluchí a nepočuli.

A takýto je i obraz skutočného života. Obrovské majetkové rozdiely sú jedným zo znakov tohto nespravodlivého sveta, sveta kniežaťa tmy. Jedni nevedia, čo s peniazmi a druhí nevedia, ako prežijú deň.

Je však ešte jeden druh hladu, desivý ako prázdne brušká detí: Hlad po Božom slove.

Božie slovo!

Máme ho doma vari v každej domácnosti. Ale sýtíme sa ním? Aplikujeme vo svojom živote? Nie. Väčšinou slúži len ako dekorácia. Vzácný poklad, slovo živého Boha, výživný chlebič duše prechádzame v čase milosti bez povšimnutia, lahostajne.

Sú krajiny, kde čítanie Biblie ohrozuje životy ľudí. A predsa Bibliu čítajú a vštepujú si do srdca. My môžeme sýtiť svoje duše slobodne a prebohato, ale odmietať na vlastnú škodu. **Sami seba ochudobňujeme o živý prameň pokoja, radosti a zmysluplnosti života.**

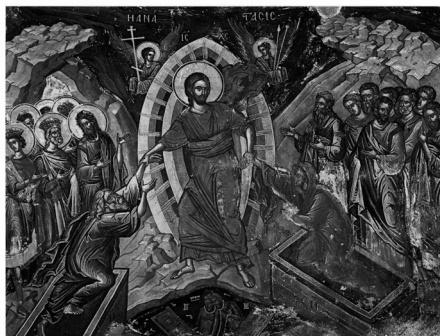
Raz Pán Boh milosť odníme, potom budeme tak ako Palko Čenkovie prosiť o Slovo života, ale ho nikde nebude. Preto neodkladajme tento vzácny chlieb pre naše duše stranou, nech sa stane naším každodenným pokrmom.

Danka Zubčáková

Čo znamená, že Ježiš zostúpil do pekiel?

Peklo je všade tam, kde panuje nenávisť. Je opakom Božieho panovania – kráľovstva Božieho, v ktorom sa uplatňuje láska. V pekle vládne utrpenie a smrť. Je to kráľovstvo diabla. Pod peklom rozumieme posmrtné utrpenie tých, ktorí počas svojho života na zemi odmietli Božiu lásku a odpustenie. Dobrovoľne odišli od Boha a sú potrestaní tým, že musia byť od Boha ďaleko na večné veky. Peklo je najbezúšnejšie miesto na svete, smrť všetkých nádejí. Z pekla nik nemôže ujsť. – Až na jedného. Ježiš aj tam prichádza a vyhlasuje Svoje víťazstvo nad diablom, hriechom a smrťou. Kristus do ríše smrti nielen vošiel – zostúpil, ale odtiaľ aj vyšiel, lebo smrť Ho nemohla zadržať. Ježiš nezostal v pekle – odňal peklu moc, aby sa navždy nemohlo zmocniť človeka. Kristus má „**klúče smrti a podsvetia**“ (Zjavenie 1,18), ktorými dokáže otvoriť dovtedy zavreté brány večnej smrti. Ak peklo pripodobníme väzeniu, z ktorého nie je úniku, tak biblická správa, že Ježiš má „**klúče smrti a podsvetia**“ značí dobrú zvesť o oslobodení, o víťazstve (evanjelium). Smrť má v moci iba toho, koho spútava okovami hriechu: „**Odplata za hriech je smrť**“ (Rímskym 6,23). Toho, kto zostáva v hriechu, smrť spúta a uväzní.

V Ježišovej blízkosti smrť stráca svoju moc (Marek 4,22-24.35-43; Lukáš 7,11-17; Ján 11. kapitola) a každý, kto aj v najväčšej beznádeji a zúfalstve prijme evanjelium, nad tým večná smrť stratí svoju moc. Smrť stretne nás všetci, no ak patríme Kristovi, tak ju stretne nás nie ako panovníčku, ale ako šatniarku, ktorá sa na krátky čas postará o naše zvrchníky (telá). Pre tých, ktorí sú v Kristovi – veria, že Ježiš je aj ich Spasiteľom a Pánom, platí Kristov sľub: „**Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo Mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo Mňa**“ (Ján 11,25-26). Podstatná je posledná veta z verša Jána 11,26: „**Či veríš tomu?**“

Prečo musel Ježiš ako náš Pán zostúpiť do pekiel?

Nemusel, ale zostúpil tam z lásky k nám – ľuďom, aby sme tam my nemuseli zostúpiť a prežívať odlúčenosť od Boha (peklo). Čítaj: Marek 15,34 a Žalm 22,2.

Čo sa tam asi za ten čas dialo?

Z 1.Petra 4,6 môžeme predpokladať, že Ježiš zvestoval dobrú, radostnú správu o víťazstve (evanjelium) všetkým, ktorí žili pred Jeho príchodom na svet a evanjelium ešte nemohli počuť. Obsahom evanjelia je, že vierou v Kristovi máme aj my podiel na Jeho víťazstve nad diablom, hriechom a smrťou. „**Lebo tak Boh miloval svet, že**

svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho“ (Ján 3,16)

Ježiš zostúpil do pekiel, aby na mieste najväčšej beznádeje zvestoval Svoje víťazstvo. Tým miestom môže byť pre niekoho smrteľné lôžko, pre iných ním boli koncentračné tábory – ich plynové komory, gulagy, cely, v ktorých sa konali výsluchy ľudí nespravodlivo väznených z politických či rasových dôvodov, Severná Kórea a Afrika so svojimi zónami hladomoru, pre ďalších rozvrátené vzťahy, konflikty, uprostred ktorých žijú... – Je mnoho miest beznádeje a hlbokého zúfalstva (je veľa pekiel). Ježiš však vo Svojej láske k nám aj tam zostupuje. A keďže ***„On nikdy hriechu neučil, ani ľsti nebolo v Jeho ústach; keď Mu zlorečili, nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal Tomu, ktorý spravodlivo súdi“*** (1. Petra 2,22-23), ***„ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži“*** (Filipským 2,8) – hriech, diabol ani smrť nad Ním nezískali moc. Smrť Ho nedokázala zadržať. Nie smrť získava moc nad Ježišom, ale Ježiš je Pánom aj v kráľovstve smrti. On získal moc nad smrťou. ***„Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno, aby v Ježišovom mene pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi aj na zemi, aj pod zemou, a každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán“*** (Filipským 2,9-11).

Tí, ktorým nebolo zvestované evanjelium, ho v pekle počuli. ***„Pretože aj Kristus umrel raz za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu. Telesne bol usmrtený, ale oživený Duchom, v ktorom zostúpil a kázal väzneným duchom“*** (1. Petra 3,18-19). ***„Lebo preto sa evanjelium zvestovalo aj mŕtvym, aby boli súdení síce po ľudsky v tele, ale aby žili Duchom podľa Boha“*** (1. Petra 4,6).

Aký to malo význam?

Aby sme mali istotu, že nejestvuje také beznádejné miesto, taký stav, situácia, taká „hlbokosť“ (priepasť) našich zlých rozhodnutí a hriechov, do ktorej by nemohlo preniknúť Kristovo evanjelium. V celom svete niet takého odláhlého miesta, takého nepriedušného príkrovu nad našim životom, aby ním neprenikol hlas našej modlitby k Bohu, k uchu nášho Pána, ktoré nás pozorne počúva (čitaj: Žalm 130). V našom živote niet takej temnej priepasti, takej zložitej situácie, aby ju neprežiarilo svetlo Božieho milosrdenstva. Ak veríme v Pána Ježiša Krista, veríme, že v ňom sám Pán Boh zostúpil do najhlbších hlbín nášho porušeného bytia. Jeho slovo, Kristovo evanjelium, má moc udržať nás nad hladinou aj v tých životných momentoch a obdobiach, keď sa prepadáme hlbšie a hlbšie a naše nohy márne hľadajú dno. Kto je vierou spojený s Kristom, je vyslobodený z pekla – je spasený (Rímskym 10,9-11). Smie si vierou prisvojiť Ježišov slub a uistenie: ***„Neboj sa! Ja som prvý aj posledný a živý, bol som mŕtvy a hľa, som živý na veky vekov a mám kľúče smrti a podsvetia“*** (Zjavenie 1,17-18).

Použitím myšlienok Jana Milíče Lochmana, Juraja Bándyho, Bengta Pleijela a Pavla Filipiho:

Martin Šefranko

Biblický sen

Sny bývajú rôzne. Niekedy potešia, niekedy zarmútia a niekedy aj na niečo upozornia. Aj ja som mala taký krásny biblický sen. Snívало sa mi, že som vstúpila do nejakej budovy, pre dnešnú dobu zvláštnu. Budova mala elipsovité pôdorys. Dole boli rady stoličiek ako na štadióne. Povyše všade veľké sklenené okná. Na týchto stoličkách sedeli bielovlasí starčekovia, odetí do bieleho rúcha. V strede budovy bol akoby stôl tiež elipsovitého tvaru. Na tom stole bolo krásne svetlomodré prestieranie. Nad týmto stolom na strope budovy bol dosť veľký otvor, cez ktorý bolo vidno nebo. Keď som tam stála v nemom úžase, videla som ako cez tento otvor začali na ten stôl padať ako-by kvapky dažďa. Vždy keď dopadla kvapka na ten stôl, v miestnosti zaznel zvláštny zvuk, ako niekto udrél na klávesnicu. Tie zvuky boli zvláštne, nikdy som také nepočula. Keď som sa započúvala do tých zvukov, tak som sa išla spýtať tých starčekov, čo je to za hudba, a aký je to nástroj. Vtedy mi bolo povedané: Toto je hudba nebies, takáto hudba bude znieť vo večnosti. V tom som sa prebudila plná radosti, ale aj bázne z toho, čo som videla a zažila. Vďaka Pánovi za taký sen.

Alžbeta Ondusková

Aj Mesiac môže byť svedkom

Bolo to za dávnych čias, keď obchody ešte boli súkromné a väčšina majiteľov týchto obchodov boli židia. V tejto dobe ešte neboli veľkosklady, kde stačí tovar objednať a vám ho privezú. Vtedy si majiteľ obchodu musel tovar sám obstaráť. Tak bol nútený chodiť na trhy, ktoré boli pravidelne v každom meste či väčšej dedine. Bolo treba nakúpiť, ale aj zariadiť odvoz domov. Na trhu sa spriatelil s jedným sedliakom, ktorý mu ponúkol túto službu. Tak sa z trhu vracali neskoro večer, už v noci. Sedliak keď videl, že kupiec má väčšiu sumu peňazí, tak ho na ceste, ktorá už viedla cez les, napadol, aby ho okradol. Majiteľ prosil, aby si peniaze zobral, ale aby mu život nechal. Stihol mu povedať: *Keď ma zabiješ, pamätaj, že Mesiac bude raz svedkom zločinu.* Sedliak sa zasmial a povedal, že noc prikryje všetko. Keď sedliak žida zabil, každú stopu po vražde upratol.

Roky bežali, sedliak sa mal dobre, za letných večerov si sedával na lavičke na podstení domu. Vždy keď tam večer sedával, na Mesiac sa usmieval. Manželka sa ho raz opýtala, čo sa toľko na ten Mesiac usmieva. A tak raz v slabej chvíli vyradil manželke svoje tajomstvo, ako prišiel k peniazom. Netrvalo dlho a medzi manželmi došlo k nedorozumeniu, možno to bol pokyn zhora. A tak tajomstvo osudnej noci bolo odkryté. Nemý Mesiac napomohol pravde na povrch. Takže aj Mesiac môže byť svedkom.

Tento príbeh mi rozprávala babka, keď som bola ešte mladá.

Alžbeta Ondusková

Správa o činnosti MoS v Poprade

V našej ECAV sme si zvykli a každý rok čakáme na brožúru *Tesnou bránou*. Toto denné čítanie textov z Biblie so zamysleniami od širokého okruhu autorov sa už stalo samozrejmosťou. Modlitebné spoločenstvo ECAV, prostredníctvom vydavateľstva ViViT, preto pripravilo *Tesnou bránou* aj na rok 2024 s heslom – výzvou apoštola Pavla: **Všetko nech sa medzi vami deje v láske!** (1Kor 16,14).

Brat farár Jozef Grexa v predhovore napísal: *Autori sa snažili vyložiť texty Písma tak, aby sa čo najviac prihovorili nám* – čitateľom a našim ľudským vnímavým srdciam. Aby nám pomáhali prekonávať zlé vlastnosti nášho starého človeka tak, aby v nás každé ráno povstával nový človek, ktorý by žil v Kristovej láske.

Nielen členom MoS ECAV, ale aj ďalším veriacim, toto čítanie na každý deň pomáhalo počúvať a prijímať Božie slovo aj uprostred všedného dňa. A dvojica citátov zo Starej a Novej zmluvy – *Herrnhutské heslá* – spájali čitateľov s kresťanmi po celom svete. Publikácia *Tesnou bránou 2024* nás tak smerovala k láske v uvažovaní i konaní.

Z milosti nášho Pána, rok 2024 sa takto premietol do plánov a aktivít MoS ECAV Poprad:

Ako v iných cirkevných zboroch, bola aj v našom zbore vyhlásená **24-hodinová modlitebná reťaz pri príležitosti nového roka 2024**. Začala **6. januára** o 10:00 h po trojkráľových bohoslužbách a skončila sa na druhý deň o 9:00 h, teda v Prvú nedeľu po Zjavení Pána.

7. – 14. januára bol **Modlitebný týždeň Evanjelickej aliancie**, ktorého sa zúčastňoval brat farár M. Findra. Témou spoločných modlitieb bola výzva *Niešť hojné ovocie*.

18. – 25. januára bol **Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov** a mal tému *Milovať budeš Pána, svojho Boha... a svojho blízkeho ako seba samého* (L 10,27). Členovia nášho MoS dostali brožúrku (vyrobili sme si ju z mediálne dostupných materiálov) s biblickými textami, zamysleniami a modlitbami na každý deň, aby tak mohli mať osobné stíšenia v súkromí domácnosti. Okrem toho však bola možnosť zúčastniť sa aj spoločných verejných stretnutí v priestoroch cirkvi zapojených do tejto pravidelnej aktivity. V našom cirkevnom zbore sme účastníkov večernej pobožnosti privítali vo štvrtok podvečer 25. januára v zborovej miestnosti. Spoločná ekumenická pobožnosť bola v nedeľu popoludní 21. januára v Evanjelickom kostole Svätej Trojice v Poprade-Velkej aj s našou účasťou.

1. marca bol každoročný **Svetový deň modlitieb**. Tentoraz pripravený ekumenickou skupinou kresťaniek z Palestíny. Spoločne pracovali, modlili sa a uvažovali o téme: *Prosím vás, znášajte sa navzájom v láske* (Ef 4,1-7). Palestínčania, žijúci na okupovanom území, vedia, aké ťažké je znášať sa navzájom v láske a nepodliehať pokusom o rozdelenie. MoS nášho zboru sa pripojilo k týmto modlitbám v súkromí domácností prostredníctvom vytlačeného oficiálneho textu *Bohoslužba SDM*.

8. – 10. marca bola v Starej Turej už **33. konferencia MoS ECAV** a mala tému *Celým srdcom* (Mt 22,37). Z nášho zboru sa jej zúčastnili štyri sestry, ktoré zažili du-

chovné obohatenie cez prednášky, spoločenstvo bratov a sestier i cez nedelňé služby Božie s Večerou Pánovou, na ktorých kázal generálny biskup ECAV Ivan Elko.

11. – 15. marca bol **pôstny modlitebný týždeň** a mali sme päť stretnutí v zborovej miestnosti.

16. marca v sobotu sa štyri sestry nášho MoS zúčastnili **Misijnej konferencie Misie na Níle** v Trnave. Jej motto bolo: *Láska hýbe*. Láska je silný hybný nástroj a Boh nás vyzýva k láske k blíznym. Tú dlhodobu prejavuje núdzny Afričanom aj *Misia na Níle*, do ktorej ešte stále je zapojený aj náš cirkevný zbor. Formy a spôsoby pomoci predstavili lekári i pracovníci Misie na Níle a počuli sme aj o aktualitách zo Slovenska.

17. marca vo Smrtnú nedeľu odopoludnia bolo v našej zborovej miestnosti **stretnutie členov MoS Tatranského seniorátu**. Prítomní si so záujmom vypočuli výklad brata Mikuláša Liptáka *Heslá Jednoty bratskej z Ochranova/Herrnhutu*. Celkom prvé zachované heslo z 3.5.1728 bolo: *Z lásky si opustil svoj trón, láska Ťa priviedla k nám a ja by som Ťa nemal milovať?* Nebol to verš z Biblie, ale zo spevníka. Od r. 1730 *Heslá...* vychádzajú v tlačenej forme až dodnes, texty sú vyžrebované na každý deň roka a sú žiadané a používané v celom svete. V našej ECAV ich máme v každodenných zamysleniach v brožúre *Tesnou bránou*.

20. – 24. marca bola opäť po roku **evangelizácia Pre Teba**. Je to päť večerov hudby a slova, vzácných hostí a ich životných príbehov slúžiacich ako inšpirácia premýšľať o svete okolo nás i o vnútornom svete hodnôt, slov a skutkov. Online prenosy *Kto hľadá*, nájde sme mohli sledovať vo farskom úrade vždy o 18:00 h.

8. apríla v pondelok odopoludnia bolo v zborovej miestnosti **premietanie motivačného filmu k modlitbám Vojnový kabinet**

4. mája v sobotu päť sestier a dvaja bratia z nášho zboru vycestovali do Prešova na tohtoročnú **Konferenciu EVS**, ktorá bola v dňoch 3. – 5. mája a jej téma bola **77-krát odpustenie**.

V nedeľu **23. júna** sme sa v Ružomberku zúčastnili **Evanjelického dňa 2024**. Toto podujatie rámcovo biblický výrok zo Žalmu 119,133 ***Upevni svojou rečou moje kroky*** a tiež tematickým heslom *Biblia na ceste k človeku. Biblia na ceste s človekom*. V roku 2024 bolo **445. výročie vydania Kralickej Biblie** – Šestidítky (1579) a **125. výročie vydania Kralickej Biblie** vo vtedy novozaloženom vydavateľstve **Tranoscius** (1899).

júl až august – Kostol Svätej Trojice otvorený pre verejnosť – tradične, už po šiestnásty raz, bol náš kostol otvorený pre verejnosť. Naša skupina MoS má túto aktivitu v gescii, ale do služieb v kostole sa ochotne zapájajú aj ďalšie sestry a bratia, ktorým ďakujeme za pomoc v tejto Bohu milej službe. Štatistika návštevnosti cez prázdniny 2024: počas 15 dvojhodinových služieb prišlo spolu 917 osôb a podľa národnosti bolo 438 Slovákov, 179 Poliakov, 119 Čechov, 54 Nemcov, 60 z Veľkej Británie, 13 Litovčanov, 10 Maďarov, 1 Holanďan, 4 Taliani, 2 Fíni a 37 neidentifikovaných.

5. júla sme sa zúčastnili na **Dni Tatranského seniorátu v Kežmarku**, ktorý mal motto: *Keď budeš kráčať cez oheň, nezhoríš, ani plameň ťa nespáli, lebo ja, Hospodin, som tvoj Boh, Svätý Izraela, tvoj Spasiteľ* (Iz 42,2-3). V Novom evanjelickom kostole boli slávnostné služby Božie pri úvode novozvolených zborových dozorcov TAS aj so sviatosťou Večere Pánovej pre všetkých prítomných. Zvestou slova Božieho

poslúžil brat biskup VD ECAV Peter Mihoč. V programe vystupoval aj spojený spevokol TAS, v ktorom spievali aj sestry z nášho spevokolu.

8. – 10. júla sme boli na **výlete v Bratislave**. Desiati prihlásení sme navštívili Múzeum Lutherovej reformácie na Slovensku, Bohosloveckú fakultu ECAV Univerzity Komenského, hradný kopec pri sídle Národnej rady SR a potom Bratislavský hrad. V Dúbravke nás privítal bývalý náš zborový farár Libor Bednár aj s manželkou a rozprávali ako zbor funguje od ich príchodu. Ďalej sme navštívili Generálny biskupský úrad a pozdravil nás i generálny biskup Ivan Elko. Odtiaľ sme išli do CZ na Panenskej ulici, prešli sme Starým mestom a navštívili Slovenské národné múzeum – Prírodovedné múzeum na Vajanského nábreží. V Petržalke nás privítal zborový farár Dávid Bázlik a porozprával históriu vzniku zboru. Na záver sme boli v zbere na Legionárskej ulici, ktorý je jeden zo šiestich zborov ECAV v Bratislave – my sme navštívili štyri z nich.

9. septembra sme sa v našom kostole zúčastnili na spomienke **Nezabudnutí susedia** v rámci Pamätného dňa holokaustu a rasového násillia.

22. septembra popoludnie Misie na Níle – v nedeľu do zborovej miestnosti prišla misionárka Tabea Roth z Misie na Níle a sprevádzala ju sestra farárka z CZ ECAV Východná Marcela Szabová, riaditeľka slovenskej pobočky MN so svojou dcérou, ktorá tlmočila z anglického jazyka. Misia na Níle oslávila 25 rokov činnosti a aj náš zbor je zapojený do spolupráce.

29. septembra sme hostili **stretnutie zborových modlitebných spoločenstiev TaS**. Po úvode brata Mikuláša Liptáka nasledovala téma **O modlitbe a pôste** a brat farár M. Findra vybral zo Starej i Novej zmluvy príbehy, kde je modlitba spojená s pôstom. Potom sme si vymenili skúsenosti a zážitky z činnosti MoS v jednotlivých zboroch.

7. – 11. októbra sa štyri členky nášho zboru zúčastnili **Biblicko-rekreačného týždňa v Herľanoch**. Jeho téma bola Žijeme (s) Pánom a bol pre zúčastnených veľmi obohacujúci programom, prednášateľmi i spoločenstvom sestier a bratov.

12. októbra sa brat farár M. Findra, člen našej skupiny MoS, zúčastnil **Seniórátneho modlitebného putovania** z Kežmarku do Popradu, po našich kostoloch s modlitbami a sviatosťou Večere Pánovej.

23. novembra sme na štvrtkovom stretnutí privítali členov bratskej komunity *Chemin Neuf*. Spoločne sme sa modlili a hovorili aj o nadchádzajúcom *Týždni modlitieb za jednotu kresťanov 2025*.

2. decembra bolo poďakovanie spolupracovníkom v našom zbere, kde bolo pozvané aj naše MoS ako celok. V kostole sme spoločne s ďalšími ďakovali Bohu, že nám dal milosť aktívne pracovať na Božej vinici a potom sme mali Bohu milé spoločenstvo aj v zborovej miestnosti pri pohostení a rozhovoroch.

9. – 13. decembra bol **Adventný modlitebný týždeň** a k modlitbám sme sa schádzali podvečer v zborovej miestnosti.

Stretnutia nášho modlitebného spoločenstva boli pravidelne vo štvrtok o 16:00 h v zborovej miestnosti a to aj cez prázdniny. Tešíme sa, že môžeme byť spolu s naším Bohom i navzájom. Sme však otvorené spoločenstvo a tak pozývame k nám aj ďalších. Stretnutia viedli viacerí členovia nášho MoS, za čo im patrí veľká vďaka, najviac však

vďačíme Pánu Bohu za dary Svätého Ducha pre vzájomnú službu.

Každý mesiac, okrem decembra, v posledný štvrtok mesiaca sme mali **stretnutia** v zborovej miestnosti v **kaviarni KaMoS**. Prijemné posedenie s rozhovormi pri káve boli vždy spestrené testom vedomostí z Biblie.

Naši členovia radi a ochotne spolupracovali s vedením CZ, redakciou *Zborového listu* *popradských evanjelikov* a ďalšími

zložkami CZ, najmä so spoločenstvom evanjelických žien, zborovou diakoniou a pri ďalších cirkevno-zborových aktivitách a príležitostiach. Podľa knihy *Ženy v Biblii* od Shannon Bream (veriacej kresťanky, úspešnej novinárky a spisovateľky žijúcej v USA) spracovala sestra Anna Chábová životy šestnástich žien do štyroch čísel nášho *Zborového listu*. Totiž, ženy boli ústredné postavy mnohých dejov zaznamenaných v Biblii. Výťah z príbehov týchto žien je urobený nezvyčajným spôsobom po dvojiciach s posolstvom pre dnešný svet. A tieto hrdinky viery nám ukazujú cestu k múdrosti a objaveniu vlastného duchovného smeru. Do *Zborového listu* prispievali aj ďalšie členky MoS a podieľali sa aj na zostavovaní a vydávaní zborového časopisu.

Štvrtročne sme robili aj finančné zbierky, aby sme na záver roka mohli poskytnúť milodary. Odsúhlasili sme finančné dary: 50 eur pre rodinu brata Jána Zajdena, to je milodar blížnym v našom zbore, a ďalej 60 eur pre *SED Dom na pol ceste Veľký Slavkov*; 40 eur pre *MoS ECAV, Bratislava*; 20 eur pre *Bratislavskú tlačovú misiu*; 30 eur pre *Evanjelizačné stredisko, Bratislava*; 20 eur pre *Misiu na Níle, Bratislava*. Pri príležitosti *Podakovania za úrody zeme* sme pre zbor odovzdali 80 eur. **Spolu sme darovali finančné dary v sume 300 eur.**

Riadnych-platiacich členov ku koncu roka 2024 sme mali 15 a tiež 4 sympatizantov, odoberajúcich len časopis MoSt. Stretnutí sa zúčastňovalo priemerne 10-12 osôb. Vždy sa tešíme zo spoločenstva s naším Pánom i navzájom. Témy stretnutí máme podľa štvrťročníka *MoS-t* s úvahami nad Božím slovom a námetmi na modlitby. Brožúra *Tesnou bránou 2024 – čítanie na každý deň* nám pomáhala i v súkromí sústreďovať sa na Božie slovo.

Poprad 27. január 2025

Spracovala: Mgr. Zuzana Valeková, koordinátorka MoS a presbyterka CZ

ODKAZY VEDENIA MoS

- ❶ **Drahé sestry a bratia.** S vďačnosťou a nádejou sme pripravili našu konferenciu – ak nám to Pán dovoľí, tak bude 9. – 11. 5. 2025 v **Badíne** (boli sme tam už r. 2018). Presnejšie informácie sú **uprostred** tohto čísla. **Prosme Pána už teraz o bohaté** požehnanie všetkých jej účastníkov.
- ❷ **Tesnou bránou 2026.** Tohoročná TB je už vďaka Pánovi vypredaná. Prosme Ho o požehnanie čitateľov. Pripravujeme už TB na ďalší rok – postupne oslovujeme našich prispievateľov. Prosme Pána, aby ich požehnal v ich službe Slovom, aby nám to čítanie bolo na úžitok aj budúci rok – ak Pán medzitým nepríde.
- ❸ **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi,** hláste Ľuboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.
- ❹ **Príspevky** (vo výške 10,- € na člena a 7,-€ na nečlena/sympatizanta/odberateľa MoSta) treba posilať na náš účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032. V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov Ľuboslavovi Beňovi.
- ❺ Prosme aj za dobrú prípravu a službu **našich tlačených materiálov:** náš MoSt, mesačník Cestou Svetla, Tesnou bránou a rôznej kresťanskej literatúry. Zažívame znovu veľké útoky toho zlého pri ich príprave – preto MoSt aj Cestou Svetla stále viac meškajú.

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** Miki Lipták; VIVIT s.r.o., Krvavé pole 28, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk
Grafická úprava: Jana Nemcová; **Tlač a spracovanie:** Alfaprint, Martin